
leó tűnődéseiből

FÜLÖP GÁBOR

LEÓ TŰNÖDIK

Sehogyan sincs hajnal,
pedig már fél négy is lehet.
Hát ez mi a fene? — mondja Leó.
Bizonyára nagyon tél van,
vagy pedig a hajnal
a sötétől nem látszik.

LEÓ ISMÉT TŰNÖDIK

Ajjaj, a spenót!
— tűnődik ismét Leó. —
Zöld, fűszerű vacak,
hiába fűszerezed.
De „sicc, mind megenni!” —
mondja az anyám —,
„ettől leszél derék legény,
mint Popeye”
(s popejnak olvasod — tudod),
hogyan a csuda vinné el!

LEÓ TŰNÖDIK, MOST MÁR HARMADSZOR

A zongora
— most jut eszembe, hőkken meg Leó —
úgy vicсорítja a fogsorát,
mint sok dühös oroszlán,
amikor egy nagy fogsort csinál együtt.
Csakhogy a zongora

szépen muzsikál meg zenél és szól,
az oroszlánok meg csak
horkolnak-brummognak-hörögnek
összevissza.

EZT INKÁBB TANÁCSKÉNT MONDJA LEÓ

És a papírszalvétával
tudtok-e bánni?
Először is egyetek mákos tésztát.
Aztán jól törölgessétek meg
a szátokat a szalvétával,
és kész is van a szép
fekete-pöttyös repülőgép,
csak össze kell hajtogatni.

LEÓ — ÁGUSZRÓL

Agusz pedig
— láthatjátok naponta tizenkettő
és két óra között —
mindig megeszi az ebédet
meg a Gundel-palacsintát is
(ez olyan lángoló és csokoládéval van leöntve).
Spenótot meg
(igaz, én nem szeretem,
mondtam is már az előbb)
mindig három tányérral eszik.

EGYSZER VOLT, HOGY (Leó meséje)

Volt, mikor nyúl voltam,
fülemhez nyúltam,
rövid volt — kihúztam,
magamban dúltam-fúltam,
hogy milyen nyúl vagyok én
— pacer, csak kisfülü, mulya —,
ha még a répát is utálom,
TYUHA!

EZ SE KUTYA — TŰNÖDIK LEÓ

Akik meg cigarettáznak,
azok mind hülyék.
Meggyújtják azt a pálcikát
(a tűz meg amúgy is veszélyes)
és — PFÜJJ! — szívogatják
a bűnös füstöt,
meg kifújják utána, mint
a ködöt.
Sokkal jobb a sokszínű cukor,
meg nem is füstöl annyira.

LEO FELEDÉKENY

Elfelejtettem bevenni a fájdalomcsillapítót
— így morfondíroz ő magában —,
s most mit tegyek?
(Gondolatban még két kezét is összecsapja.)
A fogfájásom már elmúlt
és ha most bevinném,
talán még baj is lehetne belőle.

AZ ESŐRŐL

Amikor nagyon esik az eső
-- kuncog titokzatosan Leó —,
én mindig beállok egy kapu alá,
és nézem, hogy a sok kalapos bácsi
hogyan szaladgál összevissza.
Aztán,
Amikor szép idő lesz,
kinyitom az esernyőmet
és büszkén sétálgatok
le-fel a napsütésben.

LEÓ EGYIK OSZTÁLYTÁRSA PANASZKODIK

Van egy szemüveges az osztályunkban
— Águsz —,
aki üveggolyózik sokat,
és mindig nyer.
Csakhogy összejátsszik Leóval,
aki a padtársa mellesleg,
s így nem kunszt!

LEOVAL NEM TOLNAK KI

A ceruzából
úgy lehet gyerekjátékot csinálni
— mondta Leónak Águsz —,
ha belebújik egy manó
és ugrabugrálni kezd szép rajzokba.
No jó
— kapott észbe Leó, aki
különböztet rögtön rájött a trükkre —,
de ha nincsen ceruza?